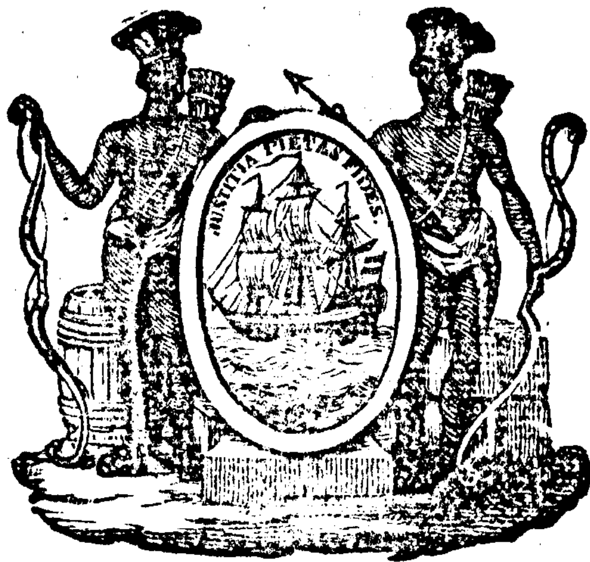
A°. 1839. **N°. 30.**

Zaturdag, 13 April.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO,

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 10 April 1839.

(15434) Alzoo MOZES NUNES MONSANTO, in qualiteit als generale gevolmagtigde van SAMUEL HANANJA DE MEZA, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van den Houtgrond *Rama*, gelegen in de divisie *boven Suriname*, van gemelden Grond af- en op den privé-naam van zijnen principaal voornoemd, over te doen schrijven.

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd *van veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,

G. S. DE VEER.

BURGERLIJKE STAND.

PARAMARIBO, den 11 April 1839.

Heden zijn in *ondertrouw* opgenomen: GERRIT NICOLAAS MARTINUS CONIJNENBERG en HENRIETTE ADNEIJ; beide alhier geboren en woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,

T. M. SCHOTBORGH.

Advertentien.

De *Quotisatie-Lijst* voor de Schutterij over het Jaar 1839, door den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, bij Gouvernements-Order van den 9den dezer, No. 89/12, Executoir verklaard zijnde en de Kwartiermeester der Schutterij H. BENJAMINS, van- en met Maandag den *vijftienden* dezer, op de gewone Kantooruren, ten zijnen huize in de *Saramacca-straat*, zullende vaceren tot den ontvangst der verschuldigde Contributien; — zoo wordt hiervan mits deze naar aanleiding van art. 27 der Wet van 31 December 1835, aan de Contribuabelen kennis gegeven en dezelve daarbij herinnerd aan Art. 31 en 32 derzelfde Wet, in verband met Art. 15 en 16 der Wet van 13/14 Mei 1836, bij welke Artikelen bepaald, dat op pœne van vervolging, de Contributien vóór den *laatsten* Junij van elk jaar moeten aangezuiverd zijn.

Paramaribo, den 10 April 1839.

De Luitenant Kolonel, Kommandant der Schutterij,

P. FIERS SMEDING.

J. Voet

heeft ontvangen per Kapt. A. P. HAVINGA:

Rhijn Wijn in kisten, Patent Olie in pullen, een *nieuw* assortiment SCHOENEN, Mans-, Jongens- en pomps Schoenen, Vrouwen-, Meisjes- en Kinderen Schoenen, Mans-, Jongens- en Kinderen vilte en zijde Hoeden en Petten, Vrouwen-, Meisjes- en Kinderen Kousen en Sokken, zwart en blaauw Laken, dito Sephier en Cassimier, witte en grijze Dril, Satinet en Kanton, breede en smalle Katoen Batist, Neteldoek, Calico's, Gingang, Diemit, Flanel, Estopilles, Osnabrugs-, Bielevelds- en Huismans Linnen, Lemeniasse, Siamoise en Linnen Katoen en vele andere GOEDEREN meer. (15436)

J. P. L. Weimann

heeft ontvangen per Kapt. R. TJEBBES:

VERSCHE HARING in tobbetjes, Aardappelen, Uijen, Boter, zoetemelksche Kaas, Hammen, Worst, Saucijsen, Rolpens, Paling, Specerijen en Kruidenierijen, Zoete-, Raap- en Patent Olie, Vruchten op Brandewijn, Kappers, Broodsuikers, Eau de Cologne, Tabak, Snuif, Sigaren en Pijpen, Bier in oxhoofden, Roode-, Rhijn- en Madera Wijn, Jenever, Conjac en Brandewijn.

Vilte Hoeden, Linnens, Bonten, Boekjes Streep, Sateens, Dril, Diemit, Marseiljes, Flanel, Batist Katoen, Shirtings, Dames Kousen, Naaigaren, enz., enz (14979)

L. R. Berner & Co.

hebben ontvangen per Kapt. TJEBBES en HAVINGA, en bieden te Koop aan:

Boter, zoetemelksche en komijne Kazen, Aardappelen, Hammen, Hamb. Ribben, gerookte Ossetongen, vaatjes Worst, Saucijsjes, Rolpens en Paling, tobbetjes Haring, rook en pekel Spek, Bloemkool in potten en in ¼ ankers, witte en bruine Sago, Vijgen en Olijven.

Blikke met Ossenrollades, Kalfsrollades en Kalfsschijven, stoom- en rook Zalm, Engelsche Mostard, patent Worst.

☞ Eenige oxhoofden van de bekende *extra goede* ROODE WIJN, kelders Jenever, halve kelders Cognac en witte Brandewijn, fijne Roode Wijn in kisten, Madera en Teneriffe Wijn, best versch Mineraal Water en veel meer andere GOEDEREN.

Nog in voorraad:

Princesse Bier in vaten en afgetapt in manden van 25 kruiken, kisten JOHANNESBERGER, SCHARLACHBERGER, RUDESHEIMER, MARCOBRUNNER, ROODE ASMANSHÄUSER en INGELHEIMER RHIJNWIJN, CHAMPAGNE en COGNAC. (14980)

(15410) Aangebragt per Kapt. R. TJEBBES en te bekomen bij

J. C. TELTING J. Gz. & Co.:

Versche *PROVISIEN*, gerookte Zalm, divorse *MANUFACTUREN*, Borstels, Visschersgaren, Kurken, Neger Duffels, Waak Rokken, *VERFWAREN*.

Fijne Fransche *WIJNEN*, Rhijn dito, Madera dito per dozijn en kwart pijpen, wit en bruin Bier, enz., enz., enz.

(15437) De ondergeteekende voornemens zijnde binnen kort de Kolonie te verlaten, verzoekt vriendelijk alle degenen, die iets van haar te vorderen hebben, zoo spoedig mogelijk hunne Rekeningen in te zenden, alsmede die aan haar verschuldigd zijn, betaling te presteren; zullende bij gebreke van dien, de nalatigen over de Jaren 1837 en 1838, zonder onderscheid van persoon in regten worden vervolgd.

Voorts biedt zij de overige *WINKELWAREN*, bestaande in: Een geassorteerde partij SCHOENEN en LAARZEN; STUKGOEDEREN; CHRISTALLE GLASWERK; FIJNE WIJNEN en LIKEUREN, enz., enz.; tegen *inkoopsprijs* te Koop aan.

Paramaribo, 11 April 1839.

H. J. POSNANKI qq.

(15444) F. W. CRAGIN en Echtgenoot en PAUL CRAGIN vertrekken.

(15439) P. J. BREDENBACH vertrekt.

(15438) D. J. SANCHES vertrekt.

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN.

Den 10den dezer, het Schip Antonia, Kapt. E. Speelman (laatst van Nieuwehave); hebbende 46 dagen reis.

Den 11den, het Schip de Eensgezindheid, Kapt. Casper Meijer, hebbende 50 dagen reis; Passagiers: de Heer B. Guilmin, Echtgenoot en vier Kinderen, de Heeren Pierre Dubus, L. C. A. van Kempen en J. A. de Hart. — Beide van Amsterdam.

⁂ Den 7den dezer, is van de rivier Coppename naar Zee gezeild, Z. M. Transport-Schip MERWEDE, gekommandeerd door den Luitenant ter Zee 1ste Klasse W. STORT; geladen met 111 stuks Balken, diverse HOUTSOORTEN, als: Bolletrie, Cabbes, Ceder, Groenhart, Locus, Purperhart Peto en Wane; te zamen metende 5810 kubiek voeten.

Geboorte- en Sterfgevallen.

Van den 1sten tot en met den 31sten Maart, zijn ingeschreven, als:

BEVALLEN: Den 27sten Februarij 1839; Beintje Cornelia Absalon, Echtg. van John Wilson, dochter. — Den 1sten Maart, Angelika van Sophia van Comvalius; dochter. — Den 2den, Dorothea Wilhelmina Nevar; zoon. — Den 5den, Venus Kramer; dochter. Idem, Jacoba Soerel, dochter. — Den 8sten, Anna Benjamin de Vries, Echtg. van Simon Jacob Gomperts, dochter. — Idem, Jacquelina Frederika Robles Echtg. van Daniel Jacob Loth; dochter. — Den

9den, Philippina Johanna Jeger, Echt. van Peter Mac George; dochter. — Idem, Margaretha Eleonora Rittinger; zoon. — Idem, Petronella Berhardina Cramer; zoon. — Den 10den, Antoinette Theresia Nederbiel; zoon. — Den 11den, Esther Bloeiman; dochter. — Den 14den, Elisabeth Weerselo; zoon. Den 16den, Rachel Mozes d'Abraham Bueno de Mesquita, Echtg. van Benedictus Alexander Samuels; dochter. — Den 17den, Carolina Spillenburg, zoon en dochter. — Idem, Cornelia Maria Temmink, zoon Idem, Jacoba Petronella Hartog, zoon. — Den 18den Flora Heijmans; dochter. — Den 19den, Elisabeth Albertina Roepel, zoon. — Den 21sten, Johanna Petronella Eerlijk, zoon. — Den 22sten, Sina van Coronel; zoon. — Idem, Jansie Paulina Louisa Roos; zoon. — Den 23sten, Rosalina Adriana Bleij; dochter. Idem, Anna van Well; dochter — Den 24sten, Keetje van Caroline Russel; dochter. — Den 27sten, Henriette Johanna Perrot, zoon. — Den 28sten. Hanna Uziel d'Avilaar, Echt. van Daniel Mozes Fernandes, zoon. — Den 29sten, Marianna Lobato. zoon. — Idem, Genie Leentje Nunes; dochter. — Idem, Catharina Louisa Serres, Echtg. van Vol'ert Willem de Villeneuve; zoon. — Den 31sten, Christina Biervliet; zoon.

OVERLEDEN: Den 1sten Maart 1839, Martinus Gastman, oud 43 jaren. — Den 2den, Geertruida Henrietta van Morgen, oud 13 jaren. — Idem, Francina, dochter van Rebecca van Dominique Penselo, oud 1 jaar en 9 maanden. — Den 4den, Johanna Hermana Fockens, Echtg. van Gerhard Markes, oud 40 jaren. — Den 7den, Carolina Frederika Eduarda, dochter van Agnetta Helena Gunter, oud 1 jaar en 4 maanden. — Idem, Cornelis zoon van l'Esperance van Saratje van Martini, oud 13 jaren. — Den 9den, Anna, dochter van Anatje van Sevenoaks, oud 13 maanden. — Idem, James Cruickshank, oud 37 jaren. — Idem, Martha Magdalena, dochter van Maria Francina van der Stede. oud 4 jaren. — Idem, Gomperts Machiel Alexander Salomons, oud 25 jaren. — Den 13den, Johanna Spaansweard, oud 26 jaren. — Den 16den, John zoon van Elisabeth Weerselo, oud 2 dagen. — Den 17den, Samuel Fernandes, oud 75 jaren. — Den 18den, Antoinetta Wilhelmina van Meel, oud 41 jaren. — Den 20sten, Wilhelmina Helena Abbekerk, oud 53 jaren. — Den 21sten, Evert Jan Wesenhagen, oud 53 jaren. — Den 22sten, Jacob Heilbron, zoon van Antje van Adriana van Bleij, oud 21 jaren. — Den 29sten, Rudolf Gustaaf, zoon van Antoinetta Theresia Henriette Nederbiel, oud 19 dagen. — Den 31sten, Sellie Samson, dochtertje van Marcus David Samson en Flora Heilbron, oud 4 jaren.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

AMSTERDAM, 16 Februarij.

Met huivering verhalen wij de vreeselijke misdaad, die dezer dagen voor de assises van het dep. der Maas in Frankrijk, algemeen afschuw verwekte. Een boer, Nikolaas Guyot, en zijne huisvrouw uit Gerauvilliers, zaten op de bank der beschuldigden en hoorden koel en als onverschillig over de vreeselijke zaken handelen, welke hen voor den regter gebragt hadden. Guyot was reeds vroeger eens gehuwd geweest en had uit zijn eerste huwelijk vier kinderen. De oudste dochter, alsmede de oudste zoon, ontvlugten; de tweede dochter stierf en de laatste, de vierde, werd door hem op aanhitsen zijner tweede vrouw, die insgelijks onderscheidene kinderen had, doodgemarteld. Het meisje, Sidonie genaamd, was op haar vijftiende jaar hulpeloos, van koude, honger en morsigheid, met eenen ketting om den hals, in eenen stal tusschen eene koe en een paard op vuil stroo gestorven alwaar zij door de wreedheid haars vaders eenige maanden lang opgesloten was geweest. Van haar negende jaar af ondervond de ongelukkige de vreeselijkste mishandelingen, en de talrijke getuigen, die tegen den onnatuurlijken vader en de afschuwelijke stiefmoeder optraden, verhaalden tooneelen, welke men als onmogelijk beschouwd zoude hebben. Het kind ontving haar voedsel altijd in eenen stal gelijk een hond, en werd mishandeld zoodra de vader of de moeder het zagen. Eenmaal bond de oude Guyot haar de handen op den rug en hing haar met eenen ketting aan eenen balk in den stal; daarop nam hij een vierdubbel touw en eindelijk eenen ketting, en sloeg het kind zoo lang tot dat het letterlijk op het gansche ligchaam met bloed bedekt was. Een ander getuige had gezien, hoe de vader het meisje met eenen doorntak aan het bloeden gegeeseld had, omdat de ongelukkige uit den stal ontkomen was; daar het kind niet gaan konde, sloeg hij aan hetzelve eenen ketting om den hals en sleepte het zoo in den stal terug. Sidonie had derwijze honger moeten lijden, dat zij genoodzaakt was, gelijk een getuige gezien had den mest in den stal te eten. De lijkverzorgeres had haar op hare legerplaats van verrot stroo in den hoogsten graad uitgemergeld, naauwelijks met vodden bedekt, met bevrozene ledematen en met wonden en lidteekenen aan het gansche ligchaam gevonden. De geneesheeren verklaarden dat de dood des kinds door gebrek aan verpleging, door allerlei ontberingen en door mishandelingen veroorzaakt was geworden. In de talrijk bezette geregtszaal bleef geen oog vrij van tranen behalve die der beide gedrochten, welke het kind vermoord hadden. De gezworenen deelden de gevoelens des publieks, verklaarden de beschuldigden schuldig aan moord, en het Hof veroordeelde de beide onmenschen, de man en de vrouw, *ter dood.*

JULIUS CONSTANTIJN RIJK,

benoemd Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

(Vervolg en Slot)

Bewondering viel hem ruimschoots ten deel van den minister DECRÉS, die hem reeds vroeger had leeren hoogachten. Het gedrag der bezetting werd goedgekeurd. Men oordeelde niet te min de vesting tot geenen prijs te moeten overgeven. Men wil versterking naar den Helder zenden; RIJK beweert, dat dit onmogelijk is. Dan moet al, wat kan, vernield worden, en het garnizoen zich op de twee Fransche fregatten inschepen. Ook dit gevoelen bestrijdt RIJK als nutteloos en tevens onuitvoerbaar. »Wat zullen wij dan doen?" vraagt men hem, en nu laat hij al zijne begaafdheid schitteren. Hij beroept zich op de erkende trouw en den moed van zijnen commandant, stelt voor, hem onbepaalde vrijheid te laten naar omstandigheid te handelen, hem de voortzetting der verdediging, de bewaring der vloot, en, zoo er de nood toe drong, een eervol verdrag met alle krijgseer toe te vertrouwen. De vrijmoedige toon van den ronden Hollander en de kracht der vriendelijke overreding, RIJK van natuur zoo eigen, laten niet na den gewenschten invloed uit te oefenen.

Intusschen was men verpligt de onderhandelingen met RIJK, onder de oogen des keizers te brengen, en zijnen wil te verstaan. De voorbijgaande zegepralen op BLUCHER hadden dat trotsch gemoed in nieuwe hoop ontvonkt, en minder handelbaar gemaakt. Althans het duurde tot den 7 Maart, eer er stellige orders aan het Ministerie kwamen. RIJK ontving ze verzegeld, met bevel van vertrek naar zijnen post. Doch het lag niet in zijn plan alzoo zijne orders te ontvangen, en hij vorderde met dezelve bekend gemaakt te worden, daar onderscheidene hindernissen hem zouden kunnen verpligten, dezelve aan de golven prijs te geven, en zijne zending, in dit geval, nutteloos zoude afloopen, en het bedoelde gevolg moeten missen. De minister liet zich, na eenige woordenwisseling, van de billijkheid en het doelmatige zijner vordering overtuigen, en deelde hem mede, dat zij inhielden: de vesting zoo lang mogelijk te behouden, ten einde, bij voorkomenden vredehandel met krijgseer tot een punt van schadeloosstelling of vergoeding te kunnen strekken. Te gelijk werden hem duizend francs, (*) in goud, ter hand gesteld, ter voldoening van soldij.

Blijmoedig verliet RIJK Parijs, als nu van hoogerhand de order medevoerende om uit te voeren, hetgeen VERHEULL, in tegenspraak met de Fransche officieren, voornemens was te doen; doch van wier kwaden wil hij, zonder ruggesteun van het Fransche ministerie, het ergste had te schroomen. Alleen deze vraag bleef over: hoe behouden naar den Helder terug gekeerd. Het was, trouwens, meer dan waarschijnlijk, dat zijn overtogt ruchtbaar was geworden: zou dit de waakzaamheid der Engelsche kruisers niet verdubbelen?

Ofschoon reeds op den 10 Maart te Duinkerken aangekomen, belette wind en weêr hem vóór den 13 in zijne visschersschuit zee te kiezen; sneeuwjagt en stormende tegenwind dreven hem des anderen daags Ostende binnen. Eerst den 23 vond hij het geraden weder uit te zeilen. Hij verkoos den nacht, en voer stout langs de Engelsche kust, vermeenende, dat men hem aldaar wel het minst zou verwachten. Den volgenden nacht stak hij met voor den wind over, en bereikte op den 25 de haven, waar men hem, dobberende tusschen vrees en hoop, reikhalzend had ingewacht, en met broederlijken handdruk en zegenwenschen ontving.

(*) Moet zijn: tien duizend francs.

Nu hadden de Hollanders niets meer te vreezen. Fransche euvelmoed zweeg; aan ieder was zijn gedragslijn voorgeschreven; niemand werd gekrenkt, en alles bleef behouden.

Na de eerste abdicatie van NAPOLEON, ontruimden de Franschen, op den 4 Mei, den Helder. Wel begaf zich VERHEULL naar Parijs, maar kon RIJK niet bewegen hem derwaarts te vergezellen. Hij was zijnen eed gestand geweest, maar hij was Nederlander en bood zijne diensten den Souvereinen Vorst van zijn vaderland aan; en schoon LODEWIJK XVIII hem uit bijzondere hoogachting, met het eereteeken van de lelie begiftigde, en spoedige bevordering in Fransche dienst beloofde, hij wees die aanbieding heuschelijk van de hand, en verheugde zich met zijne nieuwe aanstelling als eerste luitenant in vaderlandsche dienst.

Tijdens de expeditie naar Algiers, onder lord EXMOUTH en baron VAN DER CAPELLEN, ging RIJK op de Willem I naar de Middellandsche Zee, en bij ongesteldheid van den kapitein, voerde hij vier jaren achtereen het gezag op dien bodem. (*) Niet alleen, dat hij de kusten van Afrika, Italië en Frankrijk bezocht, maar, waar hij slechts gelegenheid vond, drong hij door in het binnenland, en, bij de onbegrijpelijke gemakkelijkheid, waarmede hij talen aanleerde, en het patois der natiën zich wist eigen te maken, deed hij een' schat op van menschen- en volkenkunde, welker mededeeling hem later in den gezelligen kring zoo belangrijk en aangenaam maakte.

In het jaar 1820 in het vaderland teruggekeerd, werd hem het ontwerpen van hydrographische kaarten onzer riviermonden opgedragen, welke taak hem eenige jaren bezig hield. Te gelijker tijd vervaardigde hij zijn werk over den Scheepsbouw, dat van zijne kunde, vlijt en naauwkeurigheid getuigt, en als leerboek is ingevoerd geworden.

Vijf jaren later kreeg hij in last de aanzienlijkste havens van Groot-Brittanje en die der Vereenigde Staten te bezoeken, en omtrent de inrigtingen op het stoomboot-wezen dier volken berigten in te winnen. Deze reis werd hem veraangenaamd door het gezellig verkeer met den talentvollen hertog van SAKSEN WEIMAR, die toenmaals eene reis deed naar de Vereenigde Staten. RIJK volbragt zijne zending met eere, gaf het gouvernement een omstandig verslag van zijne gemaakte ontdekkingen, en droeg daarbij onderscheidene verbeteringen voor, welke het Nederlandsche zeewezen behoefde.

Het plan der Regering om RIJK eene reis rondom de wereld te laten doen, werd opgegeven: wij betreuren dit als een verlies voor de wetenschap.

In den jare 1828 vertrok hij naar Java, waar het oorlogsvuur, door DIEPO NEGORO ontstoken, nog blaakte. Het eenig aandeel, dat hij kon nemen aan dien strijd, was het aanvoeren van versterking en krijgsmaterieël. Toen de Chinezen op Banka in 1830 rebelleerden, werd hij tot krijgs-commissaris benoemd, snelde naar zijne bestemming, en dempte den opstand.

Naauwelijks was hij in October van 1830, dat jaar, door Europesche beweging gedenkwaardig, terug gekomen, of hij ontving bevel om zich voor Cadsand te stationeren. Toen het bombardement van Antwerpen den overmoed van hare plunderzieke burgerscharen bekoeld had, liep hij de Schelde hooger op; maar werd spoedig afgeroepen, om in de Noordzee voor Ostende te kruisen. In het voorjaar van 1831 weder op de Schelde geplaatst, belette hij in Maart de Belgen het fort St. Marie in staat van verdediging te stellen.

Eene maand daarna werd hij bevorderd tot kapitein ter zee, en ontving de Zeeuw, een linieschip van bijna 100 stukken, onder zijn bevel. Nu plaatste hij zich voor het fort Lillo. In het volgende jaar stationeerde hij zich, met andere bodems onder zijn bevel, voor het fort Bath. — Bij het beleg van Antwerpen werd hij geroepen, dit punt, zoo het aangevallen werd, tot het uiterste te verdedigen.

Onder zoo veel inspanning, wist RIJK evenwel tijd te winnen, om, op verzoek van den Russischen admiraal HEIJDEN, een werk over het zeewezen der aanzienlijkste zeestaten te bearbeiden.

Na de schikking van Mei 1833 ondernam hij met de Zeeuw, aan welks boord Prins HENDRIK zich bevond, eenen togt naar St Petersburg, en de beide Scandinavische Hoven, spreidde aldaar den luister van de Nederlandsche vlag ten toon, en werd allerwege met onderscheiding onthaald.

In het voorjaar van 1835 ontving hij, tamelijk verrassend, eene benoeming tot commandant van het Koninklijk Instituut voor de Marine, te *Medemblik.* Wij gelooven, dat de krachtvolle zeeman liever een' togt rondom de wereld had gedaan; maar gehoorzaamheid aan Hoog Gezag bestuurde zijnen wil, en Medemblik had eene aanwinst gedaan. Voor de wetenschappen arbeidde hij hier, en ontving er in het vorig jaar den loon voor, daar het Koninklijk Nederlandsch Instituut hem tot Lid in haren klassen opnam.

Doch hooger eer was hem weggelegd. De Koning heeft zijne verdiensten gekroond, door hem, met den rang van Schout-bij-Nacht te benoemen tot Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen.

Onze heilwenschen zullen den edelen man naar zijne verheven bestemming vergezellen. Hij verdient de eer, die hem te beurt valt, als mensch, en als dienaar des Konings. Zijne borst prijkt met eenen rijkdom van ordeteekenen; het inwendige stemt met die ridderpraal overeen.

(*Avondbode.*)

(*) Moet zijn: »na het vertrek van den Kommandant bleef RIJK, onder verschillende elkander opvolgende Kommandanten, van welken nog de Schout-bij-nacht DE MAN in leven is, als eerste Officier, vier jaren achtereen op dien bodem."

GEDRUKT BIJ GEZUSTERS SERRES.